

Warszawa, 17 lutego 2022 r.
KL/58/29/RL/2022

Pan
Stanisław Szwed
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

w nawiązaniu do pisma z dnia 28 stycznia br. (DUS-III.0210.1.2022.WB), przyz, którym przekazano do konsultacji *projekt rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (nr w wykazie prac: 63)*, Konfederacja Lewiatan przedstawia następujące uwagi:

1. Popieramy zaproponowane podwyższenie kwoty wartości finansowanych przez pracodawcę posiłków udostępnianych pracownikom do spożycia do wysokości 10% bieżącego minimalnego wynagrodzenia za pracę.
2. Zmiana rozporządzenia powinna jednocześnie uwzględniać nowe rozwiązania dotyczące pracowników mobilnych zatrudnionych za granicą przez polskich pracodawców, wynikające z wejściem w życie *ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym, ustawy o czasie pracy kierowców oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2022 r., poz. 209).

Od 1 lutego br., zgodnie z art. 21b ustawy o czasie pracy kierowców, kierowca wykonujący zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych nie jest w podróży służbowej w rozumieniu art. 77(5) § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Do kierowcy, o którym mowa powyżej, stosuje się w zakresie ustalania podstawy wymiaru:

- 1) podatku dochodowego od osób fizycznych - przepisy dotyczące osób zatrudnionych w kraju i przebywających czasowo za granicą, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.);
- 2) składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe - przepisy wydane na podstawie art. 21 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.) dotyczące pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców.

Rozwiązanie to jest zasadne, ponieważ w pewnym stopniu zmniejsza znaczące obciążenia organizacyjne i finansowe firm transportowych wynikające z unijnego Pakietu mobilności.

Przyjmujemy, że w zakresie ustalania podstawy wymiaru składek dla kierowcy kierowca wykonujący zadania służbowe w ramach międzynarodowych przewozów drogowych zastosowanie znajduje § 2 pkt 16 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r. w *sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe*. Czyli część wynagrodzenia pracowników,

LEWIATAN

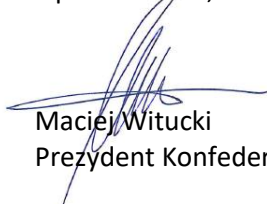
których przychód jest wyższy niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 18 ust. 12 ustawy - w wysokości równoważności diety przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy.

Zastosowanie ww. przepisu rozporządzenia do kierowców powoduje w praktyce szereg wyzwań i ryzyk. Praca kierowcy w transporcie międzynarodowym charakteryzuje się dużą mobilnością. Kierowca może przebywać na terytorium kilku państw w jednej dobie. Oznacza to konieczność dokonywania żmudnego, proporcjonalnego ustalania równoważności diet przysługujących z tytułu podróży służbowej w sytuacji, kiedy:

- w danym miesiącu rozliczeniowym kierowca przebywa w kilku, a nawet w kilkunastu państwach,
- w poszczególnych dobach przebywał w dwóch, a nawet w skrajnym przypadku w 4 państwach (np. przewóz towaru z Kolonii do Lille - Niemcy przez Belgia do Francji).

Dlatego też wnioskujemy o niezwłoczną zmianę rozporządzenia i przyjęcie jednej stawki dobowej obniżającej przychód stanowiący podstawę wymiaru składek. Ponieważ największa praca przewozowa polskich firm związana jest z takimi państwami jak Niemcy, Holandia, Francja, Belgia, Austria stawkę proponujemy ustalić w wysokości nie niższej niż 50 EURO.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik: Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (nr w wykazie prac: UD235)

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (nr w wykazie prac: UD235), dalej określanego, jako „Projekt”

Informacja gospodarcza stanowi kluczowy instrument wykorzystywany między innymi w weryfikacji kontrahenta, czy dochodzeniu i obsłudze wierzytelności. Pełni ona niezwykle istotną funkcję, zarówno na rynku finansowym, jak i w ogólnym obrocie gospodarczym. Mając na względzie cele Projektu, w tym m.in. rozwój rynku finansowego oraz ochronę inwestorów, rekomendujemy, aby Projekt zawierał również regulacje znoszące bariery dla przepływu informacji gospodarczej.

Wielez obecnych ograniczeń wynika z braku rewizji ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych – część jej przepisów nie odzwierciedla obecnego stanu technologicznego, czy warunków rynkowych.

Poniżej przedstawiono dziewięć barier w korzystaniu z informacji gospodarczej, ich skutki, a także propozycje rozwiązań legislacyjnych w kontekście Projektu.

Dostęp do informacji gospodarczej: bariery, ich skutki oraz propozycje rozwiązań

1. Przeszarżała technika dostępu do rejestrów

Opis: Powstałe we wcześniejszych warunkach technologicznych zasady działania rejestrów publicznych poprzez np.: wymianę danych wyłącznie w warunkach internetowych kont, czy konieczności ręcznego wpisywania danych ograniczają dostępność do usług biur informacji gospodarczych.

Skutki: Brak automatycznego dostępu przedsiębiorcy do danych pozwalających na ocenę wiarygodności potencjalnego kontrahenta, co ma negatywne przełożenie na np.: zjawisko zatorów płatniczych.

Rozwiązanie: Konieczność rewizji regulacji, a następnie ich nowelizacji w obszarze działania poszczególnych rejestrów publicznych i zasad dostępu biur informacji gospodarczej do tych rejestrów poprzez wprowadzenie m.in. automatycznego dostępu online poprzez bezpośrednie połączenie pomiędzy systemami informatycznymi rejestru i biura informacji gospodarczej(API).

LEWIATAN

2. Ograniczenia w udostępnianiu informacji dotyczących wierzytelności potwierdzonych tytułem wykonawczym

Opis: Zakaz przekazywania informacji o zobowiązaniu stwierdzonym tytułem wykonawczym, o ile upłynęło 6 lat od prawomocnego stwierdzenia zobowiązania.

Skutki: Znaczne ograniczenie dostępu do informacji w procesie egzekwowania należności, a także wydłużenie tego procesu.

Rozwiązanie: Nowelizacja art. 16 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych poprzez usunięcie punktu 4, ograniczającego przekazywanie informacji gospodarczych w oparciu o tytuł wykonawczy. Nowelizacja art. 31 pkt 9 ww. ustawy poprzez wskazanie, że obowiązek usuwania informacji gospodarczych określony w tym przepisie nie dotyczy informacji dotyczących roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym.

3. Nieaktualny limit baz danych

Opis: Biura informacji gospodarczej mają dostęp do zamkniętego, wąskiego katalogu publicznych baz danych poprzez art. 28 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. W przypadku części z baz wyłączonych z katalogu, mając na uwadze postęp w zakresie cyberbezpieczeństwa, charakter danych, czy ich przetwarzanie w innych okolicznościach, trudno wskazać uzasadnienie dla panujących ograniczeń.

Skutki: Przedsiębiorcy nie mając szybkiego i pełnego dostępu do kompleksowych danych, mają trudności w rzetelnej ocenie potencjalnego kontrahenta. W takiej sytuacji albo nie zawierają transakcji, co spowalnia obrót gospodarczy, albo zawierają transakcję obciążoną większym ryzykiem, co może prowadzić do powstawania zatorów płatniczych i pogorszenia sytuacji kontrahenta.

Rozwiązanie: Z jednej strony poszerzenie katalogu baz danych z art. 28 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, do których dostęp mają biura informacji gospodarczej o m.in. rejestr zgonów, bazę ZUS-u, Rejestr Dowodów Osobistych, czy bazę adresów elektronicznych, z drugiej, prowadzenie, co dwa lata rewizji przepisów wyżej wskazanej ustawy w zakresie postępu technologicznego, co obejmowałoby również zasadność lub brak zasadności poszerzenia katalogu.

4. Wysoka kwota zobowiązania wymagana przy przekazywaniu Informacji Gospodarczej

Opis: Niekonsekwentna regulacja polegająca na tym, iż przedsiębiorca wystawiający dużą ilość pojedynczych faktur wobec wielu dłużników na kwoty mniejsze niż wymagana kwota minimalna nie ma możliwości dopisania dłużników do biura informacji gospodarczej.

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Skutki: Eliminacja wielu informacji gospodarczych z rynku i zmniejszenie efektywności systemu. W przypadku wielości dłużników zadłużonych nawet na niskie kwoty może to dla danego przedsiębiorcy spowodować problemy z płynnością.

Rozwiązanie: Obniżenie kwoty minimalnej wymaganej przy przekazaniu Informacji Gospodarczej o połowę.

W art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych liczbę „200” zamienia się na „100”.

W art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych liczbę „500” zamienia się na „250”.

5. Ustawowe nadmierne wydłużenie przepływu informacji

Opis: Zbyt długi okres między informowaniem o planowanym przekazaniu informacji gospodarczej, a dopisaniem dłużnika do rejestru.

Skutki: Zmniejszenie szans na odzyskanie należności i wydłużenie procesu windykacji prowadzonej przez przedsiębiorców, co w efekcie wpływa ujemnie na zatory płatnicze.

Rozwiązanie: Skrócenie do 14 dni terminu, który musi upłynąć od wysłania listem poleconym lub doręczenia do rąk własnych wezwania do zapłaty z ostrzeżeniem o zamiarze dopisania dłużnika do rejestru.

Art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych otrzymuje brzmienie:

3) upłynęło, co najmniej 14 dni od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi będącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika będącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania albo na adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura;

Art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych otrzymuje brzmienie:

3) upłynęło, co najmniej 14 dni od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej albo na adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

6. Niezgodny z rzeczywistością rynkową termin ważności upoważnienia do weryfikacji konsumenta

Opis: Ważność upoważnienia dla weryfikacji konsumenta w biurze informacji gospodarczej jest ograniczona do 60 dni od dnia udzielenia. Stosunek zobowiązaniowy zakłada ciągłość określonego stosunku prawnego przez wskazany okres czasu aż do momentu spłaty zobowiązania, co oznacza, że dla strony umowy – wierzyciela – istotna jest możliwość weryfikacji sytuacji finansowej strony zobowiązanej czy też spełnienie określonych warunków finansowych nie tylko na moment nawiązywania współpracy, ale również w jej trakcie.

Skutek: Możliwość przetwarzania informacji gospodarczej wyłącznie z części (np.: początkowego okresu) danego stosunku prawnego, co znacznie ogranicza możliwość weryfikacji kontrahenta. Skutkiem wskazanej bariery jest brak możliwości monitorowania przez wierzyciela stanu wpisów w BIG, tym samym znaczne utrudnienie mu analizy i przewidywania problemów z obsługą zobowiązania przez dłużnika. W efekcie po stronie wierzyciela występuje utrudnione podejmowanie działań mających na celu dostosowanie warunków umowy, uzyskanie dodatkowego zabezpieczenia lub restrukturyzację zobowiązania.

Rozwiązanie: Nowelizacja art. 24 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych poprzez powiązanie terminu ważności upoważnienia z okresem trwania danego stosunku prawnego, na którego potrzeby upoważnienie jest udzielane, z zachowaniem prawa do odwołania udzielonego upoważnienia.

7. Nieprzystający do rzeczywistości technologicznej wymóg pisemnej umowy między wierzycielem, a biurem informacji gospodarczej

Opis: Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych umowę o udostępnianie informacji gospodarczych sporządza się na piśmie pod rygorem nieważności. Jest to rozwiązanie nieadekwatne do postępu technologicznego, zmian w kodeksie cywilnym oraz charakteru informacji gospodarczej (cyfryzacja).

Skutki: Koszty zarówno kapitałowe, jak i czasu - zbyt długi okres między biznesową potrzebą przekazania informacji gospodarczej a formalnym udostępnieniem możliwości przekazania Informacji Gospodarczej.

Rozwiązanie: Zmiana wymaganej formy zawierania umowy.

W art. 12 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych uchyla się ust. 2

8. Brak cyfrowej formy w przypadku wezwania do zapłaty konsumenta

Opis: Wymóg wysłania listem poleconym lub dostarczenia do rąk własnych wezwania do zapłaty konsumentowi. Jest to rozwiązanie nieadekwatne do postępu technologicznego oraz zmian w kodeksie cywilnym.

Skutki: Spowolnienie przepływu informacji gospodarczej, a w warunkach pandemii ryzyko braku możliwości przekazania informacji gospodarczej do biura informacji gospodarczej.

Rozwiązanie: Umożliwienie wysyłki wezwania do zapłaty drogą mailową.

W art. 14 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych dodaje się ustęp 1a w brzmieniu:

1a. Jeżeli umowa między wierzycielem a dłużnikiem będącym konsumentem, z której wynika zobowiązanie dłużnika, przewiduje możliwość wysłania dłużnikowi korespondencji w formie elektronicznej na wskazany w umowie adres poczty elektronicznej dłużnika, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeśli upłynęło, co najmniej 14 dni od wysłania wezwania do zapłaty zgodnie z postanowieniami umowy.

9. Podwójny obowiązek informacyjny w przypadku banków

Opis: Aktualnie występuje nierówność pomiędzy bankami, a innymi wierzycielami w przekazywaniu informacji gospodarczych do biur informacji gospodarczej, wynikająca z treści art. 105 ust. 4b oraz ust. 4c prawa bankowego oraz norm wskazanych w ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. Brak jest uzasadnionych powodów, ażeby banki traktowane były gorzej niż inni wierzyciele w zakresie przekazywania informacji gospodarczych do biur. Obowiązek wysłania wezwania do zapłaty do dłużnika w zupełności zabezpiecza interesy dłużników, gdyż wezwanie takie zawiera pełną informację o prawach dłużnika oraz wskazuje konkretne biuro, do którego trafić ma informacja gospodarcza.

Skutki: utrudniony przepływ informacji gospodarczej poprzez dodatkowe (podwójne) wymogi formalne.

Rozwiązanie: Uchylenie art. 105 ust. 4c Prawa bankowego oraz zmiana art. 105 ust. 4b Prawa bankowego poprzez usunięcie podwójnego wymogu formalnego tj. poprzez nadanie treści: „4b. Banki mogą udostępniać biurom, o których mowa w ust. 4a, dane o zobowiązaniach powstałych z tytułu umów związanych z dokonywaniem czynności bankowych na zasadach określonych w Ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.”

Konfederacja Lewiatan, KL58/29/RL/2022